

**ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

КАФЕДРА СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН

МАТЕРІАЛИ

Всеукраїнської науково-практичної конференції
СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ ВИМІРИ
ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ

(м. Дніпро, 30 квітня 2021 року)

**м. Дніпро
2021**

УДК 1+94(477)+ 821.161.2+ 811.111

С69

Рекомендовано до опублікування та поширення через Інтернет науково-методичною радою Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ (протокол № __ від __.06.2021)

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

д.ю.н., професор, Заслужений юрист України Лариса НАЛИВАЙКО (голова), д.філос.н., професор Олексій ХАЛАПСІС (заступник голови), д.ю.н., доцент Вікторія САВІЩЕНКО, д.філос.н., професор Михайло МУРАШКІН, д.і.н., доцент Артур МАРГУЛОВ, к.і.н., доцент Ольга ГОЛОВІНА, к.і.н., доцент Олег ЛЕВІН, к.філол.н. Наталія ЛЕОНОВА, к.філол.н., доцент Вікторія РАЙЛЯНОВА.

С69 Соціально-гуманітарні виміри правової держави : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Дніпро, 30 квітня 2021 р.). Дніпро : Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, 2021. 334 с.

Збірник містить матеріали однойменної науково-практичної конференції, у якій взяли участь науковці, викладачі та здобувачі вищих навчальних закладів і наукових установ України та зарубіжжя.

Матеріали конференції можуть бути використані в науково-дослідній роботі та в освітньому процесі спеціалізованих ЗВО.

Матеріали опубліковано у авторській редакції.

© Автори, 2021

© ДДУВС, 2021

<i>Ковіненко О. О., Халапсіс О.В.</i> Роль людини в розвитку цивілізації.....	142
<i>Кравченко А.В., Данюк А.І.</i> Формування професійно-мовленнєвої культури здобувачів вищої освіти фізкультурно-спортивного профілю в умовах євроінтеграції України.....	144
<i>Демиденко Д. С., Халапсіс О.В.</i> Феномен дежавю	149
<i>Крюк А.А., Крюк А.А., Леонова Н.В.</i> Освітні тренди сучасності	151
<i>Лаксєва Д.С., Грицай І.О.</i> Дослідження доктринальних підходів у теорії розподілу влади	154
<i>Лапенко В.О., Маргулов А.Х.</i> Вплив засобів масової комунікації на життєдіяльність соціуму	157
<i>Поплавський О.О., Левін О.Л.</i> Україна як модель перехідного суспільства на етапі демократичного транзиту	159
<i>Лещенко А.С., Халапсіс О.В.</i> Основні ідеї філософії Ж. Ламетрі.....	164
<i>Лясота А.Є.</i> Особливості національного механізму формування гендерної рівності: теоретико-методологічний аспект	166
<i>Максимов О.М., Халапсіс О.В.</i> Ідеологізація суспільства в умовах тоталітарної держави.....	170
<i>Маліна А.А., Наливайко О.І.</i> Концепція реформування органів публічної адміністрації.....	172
<i>Мальчев Б.Р.</i> Ще раз до мовного питання	174
<i>Маргулов А.Х.</i> Діджиталізація освіти: контекст освітніх трендів	176
<i>Микитенко М.В.</i> Гендерна рівність, як основа доступності освіти	177
<i>Мірошниченко А.С., Аксютіна А.В.</i> Деякі аспекти реалізації принципу свободи договору.....	179
<i>Міхальова Ю.О., Лісеєнко О.В.</i> Правова культура особистості як предмет соціально-філософської рефлексії	182
<i>Мкртчян К.А., Задаля Д.К.</i> Роль міжнародно-правових стандартів у регулюванні взаємодії міжнародного і національного права.....	183
<i>Мурашкін М.Г.</i> Соціально-гуманітарні виміри світоглядності в контексті філософських знань (релігієзнавчий аналіз).....	186
<i>Мухай А.А., Киян В.Я.</i> Особливості запровадження та функціонування накопичувальної системи пенсійного страхування в Україні	189
<i>Огурченко О.В., Рибалкін А.О.</i> Вимоги до юридичних фактів як підстави виникнення правових відносин.....	193
<i>Олексюк М.М.</i> Соціальна безпека держави в умовах глобалізації: політологічний аспект.....	195
<i>Омельченко В.Ю.</i> Національні пріоритети України: правова держава і гуманітарна політика.....	198
<i>Павлова Т.С.</i> Аксіологічний вимір правової держави у філософії І. Канта.....	204
<i>Павловський Г.О., Ковбаса В.М.</i> Перспективи формування в Україні адміністративно-правової системи управління природними ресурсами.....	206
<i>Паршина А.П., Петінова О.Б.</i> Соціокультурна діяльність в житті сучасної України	209
<i>Пасніченко А.С., Нагорна О.О.</i> Дисциплінарна відповідальність працівників	211

Паршина Анастасія Павлівна
студентка соціально-гуманітарного
факультету Південноукраїнського
національного педагогічного
університету імені К. Д. Ушинського,
Петінова Оксана Борисівна
доктор філософських наук, професор,
професор кафедри філософії,
соціології та менеджменту
соціокультурної діяльності
Південноукраїнського національного
педагогічного університету
імені К. Д. Ушинського
(м. Одеса, Україна)

СОЦІОКУЛЬТУРНА ДІЯЛЬНІСТЬ В ЖИТТІ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ

Соціокультурна діяльність націлена на формування суспільних цінностей, установок і норм поведінки. Соціокультурна діяльність – це не тільки відвідування театрів, музеїв, а й музика, перегляд відео на Youtube та Tik-tok. Але на сьогоднішній день соціокультурна діяльність розуміється тільки як вільний від роботи, навчання, домашніх справ час. Через лінз багато молоді скорочують свій вільний час лише перегляданням файних відео, не замислюючись, що навіть така сфера діяльності може сприяти розвитку та соціалізації. Не обов'язково відвідувати культурні заходи для розвитку, але вміння розподіляти свій вільний час на організацію своєї життєдіяльності – обов'язково, інакше велика частина сучасної української молоді матиме регрес у порівнянні з поколінням на десятиліття доросліше.

Сьогодні аналізу соціокультурної діяльності молоді присвячено велику кількість праць вітчизняних та зарубіжних науковців, які в багатоаспектних дослідженнях та наукових розвідках розглядають ці поняття в культурологічних, психологічних та педагогічних контекстах.

У праці Н. Кузьміної всебічно характеризується культура вільного від навчання часу як фактору соціалізації особистості [3]. Л. Гордон, Є. Клопов вказали на те, якщо у повсякденному житті часто відбувається отожднення понять “вільний час” і “дозвілля”, то у науковому, соціально-психологічному аспектах останнє визначається як час “самоцінної діяльності”, “самоцінної поведінки” [2].

Н. Бабенко підкреслює, що культурно-дозвіллева діяльність дітей і дорослих – це діяльність, яка створює культурно-дозвіллеве середовище, в якому гармонійно інтегрується творчість, відпочинок, свято, відбувається самореалізація особистості, яка сприяє вільному творчому засвоєнню культурних цінностей, розвитку особистості, і, завдяки цьому – розвитку суспільства взагалі [1].

Також питаннями соціокультурної діяльності займалися такі вчені: Т. Спіріна, О. І. Чернишенко, Є. А. Сидоровська, Г. В. Лещук та інші.

Сучасне трактування поняття «соціокультурна діяльність» є похідним від поняття «культурна діяльність», «соціальна робота», «соціальна педагогіка», у той же час соціокультурна діяльність відображає еволюцію такого явища, як культурно-просвітницька робота.

Отже, соціокультурна діяльність – це багатофункціональна сфера діяльності, ціль якої – організація раціонального і змістовного дозвілля людей, розвиток культурних потреб, створення умов для самореалізації особи, аматорське мистецтво у вільний час [4].

Соціокультурна діяльність виокремлюється серед інших видів діяльності, тому що насамперед ця діяльність самостійна, активна, добровільна і залежить від ініціативи людини. Соціокультурна діяльність спрямована на досягнення визначеної мети, яка поставлена індивідом. Ця діяльність цілеспрямована і послідовна, також вона не може працювати самостійно.

Провівши соціальне опитування серед респондентів Одеси, Київа, Харкова ми можемо зробити такі висновки щодо стану соціокультурної діяльності на території України. Висунуто ряд гіпотез, які підтвердилися, і маємо наступні результати.

Більша частина респондентів розуміють поняття «соціокультурна діяльність» і намагаються збільшити кількість часу на власний соціокультурний розвиток. Молоде покоління з респондентів вважають, що соціальні мережі можуть позитивно впливати на розвиток молоді. Громадяни зацікавлені у модернізованих соціокультурних заходах. І традиційні культурні заходи потребують розвитку у крок з новітніми технологіями.

Респонденти вказали на те, що у теперішній час дуже важливий гуманізм і повага до оточуючих, адже, на жаль, рівень культурного і соціального розвитку в Україні знаходиться на низькому рівні. Для багатьох важлива сфера медіа, вільної творчості і духовного розвитку. Також деяка кількість респондентів вказали, що дуже важлива сфера новітніх технологій.

Громадяни розуміють процес створення соціокультурного заходу і якість заходу визначають позитивні емоції і бажання відвідати захід ще раз. Не менш важливим у соціокультурному заході є участь держави і респонденти абсолютно з цим згодні.

Ми можемо зробити висновок, що молодь зацікавлена у впровадженні соціокультурних заходів у соціальні мережі і це наша дійсність. Молоде покоління все більше часу проводить у соц. мережах і для отримання користі, держава повинна модернізувати соціокультурну освіту і підлаштувати її під молоде покоління.

Література

1. Бабенко Н. Б. Вплив соціально-культурної сфери на соціалізацію особистості: монографія. 2008. № 1. 141 – 147.
2. Гордон Л. А., Клопов Э.В. Человек после работы социальные проблемы быта и свободного времени: учебник. Москва: Мысль, 1972. 268 с.

3. Кузьмина Н. В. Методы системного педагогического исследования: лекции. Санкт-Петербург: ЛГУ, 1987. 183 с.

4. Лекции по СКД. GenDocs.ru: веб-сайт. URL: <https://gendocs.ru/v3349/?cc=1>

Пасніченко Артем Сергійович
курсант факультету підготовки
фахівців для підрозділів превентивної
діяльності

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

Нагорна Олена Олександрівна
викладач кафедри цивільного права та
процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

ДИСЦИПЛІНАРНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПРАЦІВНИКІВ

Дисциплінарна відповідальність — це обов'язок працівника відповідати перед роботодавцем за скоєний ним дисциплінарний проступок і понести дисциплінарні стягнення, передбачені нормами трудового законодавства [1]. Трудове право в Україні виділяє два види відповідальності: дисциплінарна відповідальність та матеріальна відповідальність.

Дисциплінарна відповідальність умовно можна поділити на дві гілки: загальну та спеціальну.

Загальна дисциплінарна відповідальність застосовується до всіх працівників, а спеціальна застосовується на підставі нормативно-правових актів, таких як, статутів, положень та може поширюватися лише на певне коло працівників.

Загальна дисциплінарна відповідальність регламентується статтями 147-152 КЗпП. Саме підставою для дисциплінарної відповідальності є дисциплінарний проступок.

Дисциплінарний проступок – це протиправна дія чи бездіяльність працівника, що порушує встановлений на підприємстві, в установі, організації внутрішній трудовий розпорядок.

Об'єктивні сторона проступку – протиправна поведінка особи, яка перебуває у трудових відносинах з власником.

Загальна дисциплінарна відповідальність є універсальною та може застосовуватися до всіх працівників, які працюють за трудових договором.

У разі, настання дисциплінарного проступку існує два види дисциплінарних стягнень: догана або звільнення.